

Besluit van Gedeputeerde Staten van Noord-Holland van 26 januari 2005, nr. 4222, tot bekendmaking van het besluit van Provinciale Staten van Noord-Holland van 22 november 2004, nr. 12.

Gedeputeerde Staten van Noord-Holland;

maken overeenkomstig artikel 136 van de Provinciewet bekend, dat Provinciale Staten van Noord-Holland in hun vergadering van 22 november 2004 onder nr. 12, het volgende besluit hebben genomen:

Provinciale Staten van Noord-Holland;

overwegende, dat wijzigingen in de Rechtspositiebesluiten van de gedeputeerden en de inwerking-treding van de Regeling rechtspositie gedeputeerden van 20 februari 2004, kenmerk BW2003/84522, het noodzakelijk maken de huidige Verordening regelende de geldelijke, secundaire en facilitaire voorzieningen van het provinciaal bestuur Noord-Holland 2003 aan te passen;

dat het door Provinciale Staten van Noord-Holland op 15 september 2003 aangenomen amendement 8-1, inzake de tegemoetkoming in de kosten van kinderopvang, nog in de verordening dient te worden verwerkt;

dat van de gelegenheid gebruik gemaakt wordt om daar waar nodig nog een enkel artikel aan te passen aan het dualisme en om enkele onvolkomenheden in de tekst te herstellen;

dat artikel 7, lid 2 sub a, in die zin wordt verduidelijkt, dat er naast de openbaar vervoerjaarkaart, geen extra kosten voor openbaar vervoer worden vergoed, behalve die van een (trein)taxi;

dat de artikelen 8, lid 10, en 25, lid 7, zijn aangepast, in die zin dat niet langer 50 % van de reiskosten bij dienst-reizen voor rekening van het betreffende lid van provinciale staten of lid van gedeputeerde staten blijft, indien de dienstreis met vakantiedagen wordt verlengd,

omdat de reiskosten toch al voor de dienstreis gemaakt moeten worden en dat hierin tevens is opgenomen dat hiervoor voorafgaand toestemming vereist is door de voorzitter van provinciale staten indien het gaat om een lid van provinciale staten en door de commissaris van de Koningin als het gaat om een lid van gedeputeerde staten;

dat in de artikel 23, leden 1 en 2, over het gebruik van de dienstauto, de zinsnede 'met of zonder chauffeur' is geschrapt, omdat het met het oog op de veiligheid altijd zal gaan om een dienstauto met chauffeur;

dat artikel 23, lid 11, gewijzigd is in artikel 23, lid 3 aangezien dit artikellid evenals de leden 1 en 2 over het gebruik van de dienstauto gaat en voorts stringenter is geredigeerd;

dat artikel 23, lid 6 (voorheen artikel 23, lid 5) is aangepast, in die zin dat, indien een gedeputeerde voor reizen ten behoeve van nevenfuncties gebruik maakt van de provinciale dienstauto en daarvoor van een derde ook een vergoeding van reiskosten ontvangt, de gedeputeerde die vergoeding in de provinciale kas stort en niet slechts de helft van die vergoeding;

dat de mogelijkheid van de verstrekking van een voorschot aan een gedeputeerde ten behoeve van een dienstreis, zoals was bepaald in artikel 25, lid 9, is vervallen, omdat de verordening voldoende andere mogelijkheden biedt in de vorm van een creditcard en declaratie voor- en achteraf;

dat artikel 27, lid 5, is gewijzigd in die zin dat niet Gedeputeerde Staten bepalen, maar dat de secretaris bepaalt welke apparatuur uiteindelijk ter beschikking wordt gesteld aan personal data assistants, computers/laptops en dergelijke aan de leden van Gedeputeerde Staten, omdat het hier de bedrijfsvoering betreft;

gelezen de voordracht van Gedeputeerde Staten;

gelet op artikel 93 en 94 van de Provinciewet, het Rechtspositiebesluit gedeputeerden en het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden;

besluiten:

vast te stellen de navolgende Verordening regelende de geldelijke, secundaire en facilitaire voorzieningen van het provinciaal bestuur Noord-Holland 2004.

Hoofdstuk I Algemeen

Artikel 1

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a commissielid: lid van een commissie als bedoeld in hoofdstuk V van de Provinciewet, die geen lid is van provinciale staten of ambtenaren die als zodanig tot lid van een commissie zijn benoemd;
- b statenlid: lid van provinciale staten als bedoeld in artikel 7 van de Provinciewet;
- c gedeputeerde: lid van het college van gedeputeerde staten als bedoeld in artikel 35 van de Provinciewet;
- d secretaris: secretaris ingevolge artikel 99 van de Provinciewet;
- e Rechtspositiebesluit gedeputeerden: het Koninklijk Besluit van 22 maart 1994, Stb. 241 (laatstelijk gewijzigd 4 november 2003, Stb. 432);
- f Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden: het Koninklijk Besluit van 22 maart 1994, Stb. 242 (laatstelijk gewijzigd 14 september 2001, Stb. 415);
- g Regeling rechtspositie gedeputeerden: Regeling van de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 20 februari 2004, kenmerk BW2003/84522.

Artikel 2

lid 1

De leden van provinciale staten, commissieleden en de leden van gedeputeerde staten handelen overeenkomstig de provinciale integriteitscode 'Handleiding integriteit met bijbehorende gedragscode en richtlijnen voor het aannemen van geschenken en diensten' zoals deze geldt voor de medewerkers van de provincie Noord-Holland, welke gedeputeerde staten bij besluit van 18 november 1997, hebben vastgesteld.

lid 2

Voor zover de werking van de in het vorige lid bedoelde integriteitscode moeilijk toepasbaar is, kunnen gedeputeerde staten een nadere uitwerking geven aan deze integriteitscode.

lid 3

Aan de leden van provinciale staten, de commissieleden en de leden van gedeputeerde staten wordt de in lid 1 bedoelde integriteitscode bij het begin van hun aantreden verstrekt.

Artikel 3

Daar waar deze verordening regels bevat over de leden van gedeputeerde staten gelden deze mede voor de commissaris van de Koningin, voor zover dat niet leidt

tot strijdigheid met het Rechtspositiebesluit commissarissen van de Koning en de daarop gebaseerde regelgeving.

Hoofdstuk II Voorzieningen voor statenleden

Artikel 4

Aan het statenlid wordt een vergoeding voor de werkzaamheden toegekend die gelijk is aan het bedrag, vermeld in artikel 2, eerste lid, van het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden.

Artikel 5

lid 1

Aan het statenlid wordt een onkostenvergoeding voor aan de uitoefening van het statenlidmaatschap verbonden kosten toegekend die gelijk is aan het bedrag, vermeld in artikel 2, derde lid, van het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden.

lid 2

Ten aanzien van een statenlid van wie de arbeidsverhouding ingevolge artikel 4, aanhef en onderdeel f, van de Wet op de loonbelasting 1964 voor de toepassing van die wet als dienstbetrekking wordt aangemerkt, wordt in afwijking van het eerste lid een onkostenvergoeding toegekend die gelijk is aan het bedrag, vermeld in artikel 2, vierde lid, van het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden.

lid 3

De onkostenvergoeding heeft betrekking op de kosten gemaakt in de persoonlijke sfeer waaronder de als zodanig gemaakte kosten voor:

- excursies;
- vakliteratuur;
- contributies, lidmaatschappen;
- telefoonkosten;
- bureaunkosten, porti;
- bijdrage aan fractiekosten;
- representatie;
- ontvangsten thuis;
- zakelijke giften.

lid 4

Uitgaven als bedoeld in het vorige lid komen niet voor vergoeding in aanmerking voor zover de betreffende kosten moeten worden geacht in de genoemde tegemoetkoming te zijn begrepen.

Artikel 6

lid 1

Degene die gedurende een gedeelte van het kalenderjaar lid is geweest van provinciale staten ontvangt de vergoedingen, bedoeld in de artikelen 4 en 5, naar evenredigheid van het aantal dagen dat hij in dat jaar statenlid is geweest.

lid 2

De betaling van de vergoedingen, bedoeld in de artikelen 4 en 5, geschiedt in maandelijks termijnen.

Artikel 7**lid 1**

Het statenlid wordt op aanvraag naar keuze een openbaar vervoerjarkaart eerste of tweede klasse verstrekt.

lid 2

De reiskosten voor het bijwonen van vergaderingen van provinciale staten en van een commissie, alsmede de reiskosten ter zake van andere ten behoeve van de provincie gemaakte reizen worden aan het statenlid vergoed.

De vergoeding betreft:

- a bij gebruik van openbare middelen van vervoer en van een (trein)taxi: een volledige vergoeding van de in redelijkheid gemaakte noodzakelijke reiskosten, met inachtneming van het eerste lid;
- b bij gebruik van een eigen motorvoertuig of bromfiets: een vergoeding van de in redelijkheid gemaakte noodzakelijke reiskosten overeenkomstig het bedrag als genoemd in de Regeling rechtspositie gedeputeerden, welke regeling gebaseerd is op de artikelen 18 en 19 van het Rechtspositiebesluit gedeputeerden.

lid 3

Aan het statenlid aan wie ingevolge het eerste lid een openbaar vervoerjarkaart is verstrekt worden de in het tweede lid, onderdeel b, bedoelde reiskosten alleen vergoed als het om reizen gaat, anders dan voor het bijwonen van vergaderingen van provinciale staten en van een commissie en die reizen met het openbaar vervoer niet of slechts met aanzienlijk tijdverlies zijn te maken.

lid 4

De gemaakte noodzakelijke verblijfkosten voor het bijwonen van vergaderingen van provinciale staten en van een commissie, alsmede ter zake van andere ten behoeve van de provincie gemaakte reizen, tot ten hoogste het bedrag als genoemd in de Regeling rechtspositie gedeputeerden, welke regeling gebaseerd is op de artikelen 18 en 19 van het Rechtspositiebesluit gedeputeerden, worden aan het statenlid vergoed.

Artikel 8**lid 1**

Een statencommissie kan een buitenlandse dienstreis houden indien deze in het belang van de provincie wenselijk is en het nut en de noodzaak daarvan in een voorstel aan het presidium worden aangetoond. In beginsel worden dienstreizen alleen binnen Europa gehouden. Het onderhouden van contacten met Europese instellingen wordt niet als een dienstreis aangemerkt.

lid 2

De dienstreis dient twee maanden voordat deze plaatsvindt bij de statengriffier aangemeld te worden.

lid 3

Voorstellen voor buitenlandse dienstreizen dienen, voorzien van een begroting, doel en tijdstip van de dienstreis, alsmede het aantal deelnemers, aan het presidium te worden voorgelegd, alvorens verplichtingen worden aangegaan.

lid 4

Indien tentoonstellingen of festiviteiten plaatsvinden in de te bezoeken regio's, waardoor de verblijfkosten onevenredig toenemen, dient de dienstreis in een andere periode plaats te vinden, tenzij een bepaalde tentoonstelling of festiviteit het doel van de dienstreis is.

lid 5

Voor het vervoer wordt bij voorkeur gebruik gemaakt van het bedrijf waarmee de provincie een contract heeft gesloten. In dit contract wordt apart aandacht besteed aan het vervoer per bus op internationale trajecten.

lid 6

Tickets, plaatsbewijzen, enzovoort alsmede de verblijfsaccommodaties worden door de statengriffie geregeld en geadmistreerd.

lid 7

Deelname aan de voor de commissie te organiseren dienstreis staat slechts open voor de vaste leden van de commissie, het lid van het college van gedeputeerde staten, medewerkers van de statengriffie en de griffier. Deelname van plaatsvervangende leden is alleen mogelijk als een fractie door omstandigheden niet door de vaste leden is vertegenwoordigd.

lid 8

Degenen die intekenen voor een dienstreis nemen deel aan het integraal gepubliceerde programma. Hiervan kan alleen worden afgeweken indien zich omstandigheden voordoen die onder de annuleringsverzekering vallen.

lid 9

De kosten van deelname van een eventueel mee-reizende partner (in de zin van artikel A.1, aanhef en onder f van de Collectieve Arbeidsvoorwaardenregeling Provincies) van een lid van de commissie komen geheel voor rekening van de leden van de commissie en op eigen risico en mogen geen substantieel beslag leggen op ambtelijke capaciteit. Als de dienstreis, of onderdelen daarvan, om welke reden dan ook worden geannuleerd, draagt het statenlid het risico voor het aan de partner toe te rekenen deel. De kosten zullen derhalve bij het statenlid in rekening worden gebracht. Deelname van partners mag ook geen inbreuk betekenen op het programma.

lid 10

Het verlengen van de buitenlandse dienstreis met vakantiedagen is het lid van de commissie toegestaan, mits voorafgaand aan de buitenlandse dienstreis toestemming is verleend door de voorzitter van provinciale staten na overleg met de vice-voorzitter van provinciale staten. De extra verblijfkosten komen volledig voor rekening van het lid van de commissie.

lid 11

De statengriffie draagt zorg voor een reisverzekering van deelnemers aan een dienstreis. De kosten van de reisverzekering komen voor rekening van de provincie.

lid 12

De voorzitter van de commissie is verantwoordelijk voor de collectieve uitgaven tijdens de reis.

lid 13

Van de buitenlandse dienstreis wordt een verslag opgesteld. Dit verslag wordt in ieder geval gezonden aan de betrokken commissie uit provinciale staten.

lid 14

Individuele statenleden kunnen op grond van een besluit van provinciale staten, namens een commissie afgevaardigd worden naar een congres/seminar in het buitenland. De kosten van deze dienstreis worden aan het individuele statenlid vergoed overeenkomstig artikel 25 leden 1, 3 tot en met 8, 9 en 10 van deze verordening en de bepalingen van hoofdstuk V. Het aanvraagformulier moet worden ondertekend door de voorzitter van de commissie. Van de dienstreis wordt een verslag opgesteld. Dit verslag wordt in ieder geval ter kennisname toegezonden aan het presidium en de desbetreffende commissie uit provinciale staten.

Artikel 9

lid 1

De kosten van deelname van een statenlid en plaatsvervangend commissielid, als bedoeld in artikel 4, lid 4, van het Reglement van orde voor de vergaderingen en andere werkzaamheden van provinciale statencommissies Noord-Holland 2003, aan cursussen, congressen, seminars en symposia die in het provinciaal belang door of namens de provincie worden aangeboden of verzorgd komen voor rekening van de provincie.

lid 2

Het statenlid en plaatsvervangend commissielid, als bedoeld in artikel 4, lid 4, van het Reglement van orde voor de vergaderingen en andere werkzaamheden van provinciale statencommissies Noord-Holland 2003, dat wil deelnemen aan een cursus, congres, seminar of symposium die niet door of namens de provincie wordt aangeboden of verzorgd, dient daartoe een gemotiveerde aanvraag in bij de statengriffier. De aanvraag gaat vergezeld van inhoudelijke informatie en een kostenspecificatie. De kosten komen voor rekening van

de provincie als deelname van belang is in verband met de vervulling van het statenlidmaatschap.

Artikel 10

lid 1

Op aanvraag wordt het statenlid voor de uitoefening van het statenlidmaatschap een computer of een laptop met bijbehorende randapparatuur en software in bruikleen ter beschikking gesteld.

lid 2

Op aanvraag kan het statenlid voor de uitoefening van het statenlidmaatschap een faxapparaat met bijbehoren in bruikleen ter beschikking worden gesteld.

lid 3

Het statenlid ondertekent voor de bruikleen een bruikleenovereenkomst met de provincie.

lid 4

Gedeputeerde staten stellen het model van de bruikleenovereenkomst vast.

lid 5

De statengriffier bepaalt in het belang van een uniforme bedrijfsvoering, de uiteindelijke apparatuur die ter beschikking wordt gesteld.

lid 6

De aansluit- en abonnementskosten voor een ISDN-lijn of daarmee vergelijkbare aansluitingen komen niet voor vergoeding in aanmerking.

Artikel 11

lid 1

Het statenlid dat ophoudt lid van provinciale staten te zijn, heeft, ten laste van de provincie, recht op een uitkering met ingang van de dag volgend op die van zijn aftreden.

lid 2

Het vorige lid is niet van toepassing indien een statenlid van zijn lidmaatschap vervallen is verklaard op grond van artikel X 7 van de Kieswet.

lid 3

De duur van de uitkering komt overeen met een derde van de laatste aaneengesloten periode van het lidmaatschap van provinciale staten. De alsdan berekende uitkeringsduur wordt steeds naar boven afgerond op hele maanden en is tenminste drie en ten hoogste twaalf maanden.

lid 4

Indien een gewezen statenlid dat een uitkering ontvangt, opnieuw tot lid van provinciale staten in deze provincie wordt beëdigd, wordt voor de toepassing van dit artikel de voorgaande zittingstermijn meegeteld, tenzij

er sprake is van een onderbreking tussen de beide perioden van statenlidmaatschap van meer dan twee maanden.

lid 5

De uitkering bedraagt 80% van de vergoeding voor de werkzaamheden van een statenlid als bedoeld in artikel 2 eerste lid, van het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden en wordt in maandelijkse termijnen betaald.

Artikel 12

lid 1

De inkomsten die het gewezen statenlid ontvangt, worden verrekend met de uitkering over de maand waarop deze inkomsten betrekking hebben of geacht kunnen worden betrekking te hebben.

lid 2

Dit artikel vindt geen toepassing gedurende de eerste drie maanden van de uitkeringstermijn.

lid 3

Voor de toepassing van lid 1 wordt onder inkomsten verstaan het gezamenlijke bedrag dat het gewezen statenlid wegens het verrichten van activiteiten, ter hand genomen met ingang van of na de dag waarop hij heeft opgehouden lid van provinciale staten te zijn, geniet als:

- a winst uit onderneming en eventuele loon-inkomsten van betrokkene uit die onderneming;
- b inkomsten uit of in verband met arbeid.

lid 4

Onder inkomsten, bedoeld in de vorige volzin, wordt mede verstaan een arbeidongeschiktheidsuitkering krachtens de Wet op de Arbeidsongeschiktheidsverzekering en een nabestaandenuitkering op grond van de Algemene nabestaandenwet.

lid 5

Voor de toepassing van lid 1 worden mede als inkomsten aangemerkt:

- a de inkomsten wegens de in lid 3 bedoelde activiteiten, ter hand genomen door het gewezen statenlid binnen één jaar, onmiddellijk voorafgaand aan het tijdstip van aftreden;
- b de inkomsten die worden genoten uit een betrekking waarin hij gedurende zijn zittingstijd als statenlid op non-actief was gesteld;
- c de vaste vergoeding die wordt genoten als gedeputeerde.

lid 6

Indien het gewezen statenlid op of na de dag waarop hij heeft opgehouden statenlid te zijn, inkomsten of hogere inkomsten, anders dan ten gevolge van algemene loonsverhogingen, verkrijgt uit in lid 3 bedoelde activiteiten ter hand genomen voor de dag van

aftreden, anders dan bedoeld in lid 4, is ten aanzien van die inkomsten of hogere inkomsten het bepaalde in lid 1 van toepassing.

lid 7

De verrekening geschiedt aldus: de som van de uitkering en de te verrekenen inkomsten wordt bepaald. Het deel wat boven de 100% van de laatstelijk genoten vergoeding – voor de werkzaamheden waarvan de uitkering is afgeleid – uitkomt, wordt rechtstreeks op de uitkering in mindering gebracht.

lid 8

Onder inkomsten bedoeld in de voorgaande leden, wordt niet verstaan kinderbijslag.

lid 9

Het gewezen statenlid is verplicht van het ter hand nemen of weer ter hand nemen van enige arbeid of bedrijf, dan wel van het gaan genieten van inkomsten of hogere inkomsten als bedoeld in dit artikel, terstond mededeling te doen aan gedeputeerde staten onder opgave, voor zover mogelijk, van de verwachte inkomsten, een en ander overeenkomstig de voorschriften, het gewezen statenlid door gedeputeerde staten gegeven. Zijn de inkomsten niet vooraf op te geven, dan doet het gewezen statenlid tijdig voor het verschijnen van elke uitkeringstermijn opgave van de inkomsten die het statenlid sinds het ter hand nemen van bedoelde werkzaamheden of sinds de vorige opgave heeft genoten. Brengt de aard van de activiteiten of de inkomsten mede, dat de inkomsten over een langere termijn dan een maand moeten worden berekend, dan wordt op de uitkering een vermindering toegepast van een voorlopig vastgesteld bedrag onder voorbehoud van verrekening aan het einde van die termijn.

lid 10

Gedeputeerde staten kunnen bij de vaststelling van het bedrag van de vermindering afwijken van de opgave van het gewezen statenlid.

Artikel 13

De uitkering eindigt met ingang van:

- a de dag, volgend op die waarop het gewezen statenlid is overleden;
- b de dag, waarop het gewezen statenlid wederom als lid van provinciale staten is beëdigd;
- c de dag, waarop het gewezen statenlid als lid van gedeputeerde staten is beëdigd;
- d de dag, waarop de uitkeringsduur is verstreken.

Artikel 14

lid 1

Zo spoedig mogelijk na het overlijden van een statenlid wordt aan de nabestaande van het statenlid een bedrag ineens uitgekeerd, gelijk aan de vergoeding voor de werkzaamheden over een tijdvak van drie maanden, zoals deze is ten tijde van het overlijden.

lid 2

Indien de overledene geen nabestaande nalaat, geschiedt de uitkering ten behoeve van minderjarige wettige of natuurlijke kinderen, dan wel pleegkinderen. Ontbreken ook deze, dan geschiedt de uitkering, indien de overledene kostwinner was voor ouders, broers of zusters, ten behoeve van deze betrekkingen.

lid 3

Onder de nabestaande van een statenlid wordt verstaan: degene met wie het statenlid gehuwd was dan wel de levenspartner, indien de niet-huwelijkse samenlevingsvorm blijkt uit een bij een notaris opgemaakt samenlevingscontract.

lid 4

De voorgaande leden zijn eveneens van toepassing in geval van overlijden van een gewezen statenlid gedurende de uitkeringsperiode. De uitkering ineens komt dan overeen met de feitelijke uitkering op dat moment over een tijdvak van drie maanden.

Artikel 15**lid 1**

Het lid van provinciale staten, dat als gevolg van het aanvaarden van het statenlidmaatschap wordt geconfronteerd met een vermindering van werktijd in zijn hoofdberoep, welke werktijdvermindering tot gevolg heeft dat zijn uitzicht op pensioen en/of uitkering als gevolg van invaliditeit wordt verminderd, kan een tegemoetkoming ontvangen welke strekt tot voortzetting van de verzekering, op het niveau dat gold onmiddellijk voor het aanvaarden van het statenlidmaatschap.

lid 2

Het lid van provinciale staten dat gebruik wenst te maken van de in het eerste lid aangegeven voorziening dient zich binnen drie maanden met een schriftelijk verzoek tot gedeputeerde staten te wenden onder overlegging van daartoe strekkende schriftelijke bewijsstukken.

lid 3

De premie voor de in het eerste lid bedoelde verzekering wordt op verzoek tot ten hoogste 50% door de provincie aan het desbetreffende lid van provinciale staten vergoed.

Artikel 16**lid 1**

Indien een statenlid een uitkering op grond van de Werkloosheidswet ontvangt en de – na toepassing van artikel 20 van die wet – ontstane korting op deze uitkering ten gevolge van het uitoefenen van het lidmaatschap van provinciale staten meer bedraagt dan de vergoeding voor de werkzaamheden die het statenlid ontvangt, wordt deze vergoeding verhoogd tot het bedrag van bedoelde korting.

lid 2

Het vorige lid is van overeenkomstige toepassing indien een statenlid een uitkering ontvangt krachtens het Besluit Werkloosheid onderwijs- en onderzoekspersoneel en de korting plaatsvindt op grond van krachtens artikel 6, vierde lid, van dat besluit.

Artikel 17**lid 1**

Een statenlid ontvangt een tegemoetkoming in de kosten van de noodzakelijke kinderopvang in verband met het bijwonen van vergaderingen van provinciale staten en statencommissies, alsmede bij deelname aan door of vanwege de provincie georganiseerde activiteiten.

lid 2

Voor de berekening van de hoogte van de tegemoetkoming worden onderscheiden: kinderopvang van 0 tot 4 jaar, na- en buitenschoolse opvang voor kinderen van 4-12 jaar, en overige opvang, zoals een dagdeel waarop het kind volgens rooster schoolvrij is. Voorts wordt onderscheiden: de ochtend van 8.00 tot 12.00 uur, de middag van 12.00 tot 18.00 uur en de avond na 18.00 uur.

lid 3

a de hoogte van de tegemoetkomingen bedraagt per dagdeel maximaal:

	0 – 4 jaar	4 – 12 jaar
Eerste kind	€ 35,62	€ 17,81
Tweede kind	€ 17,81	€ 8,91
Derde en volgend kind	€ 8,91	€ 4,45

b Voor de opvang in de avond bedraagt de tegemoetkoming per kindplaats maximaal 1,5 keer de hoogte van de tegemoetkoming per dagdeel overdag.

c De bedragen als genoemd in de leden a en b worden jaarlijks geïndexeerd aan de hand van de Consumentenprijsindices (CPI) alle huishoudens van het Centraal Bureau voor de Statistiek.

lid 4

De tegemoetkoming als bedoeld in het vorige lid bedraagt niet meer dan de werkelijk gemaakte kosten.

lid 5

Gedeputeerde staten maken jaarlijks de nieuwe bedragen bekend.

lid 6

De tegemoetkoming en de vergoeding als bedoeld in het derde lid onder sub b, voor kinderopvang worden uitbetaald overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk V van deze verordening.

Hoofdstuk III Voorzieningen voor gedeputeerden

Artikel 18

lid 1

Aan de gedeputeerde wordt een onkostenvergoeding toegekend voor overige aan de uitoefening van het ambt verbonden kosten die gelijk is aan het bedrag, vermeld in artikel 21, eerste lid, van het Rechtspositiebesluit gedeputeerden.

lid 2

De onkostenvergoeding heeft betrekking op de kosten gemaakt in de persoonlijke sfeer waaronder de als zodanig gemaakte kosten voor:

- excursies;
- vakliteratuur;
- contributies, lidmaatschappen;
- telefoonkosten;
- bureaunkosten, porti;
- representatie;
- ontvangsten thuis;
- zakelijke giften.

lid 3

Ten aanzien van een gedeputeerde van wie de arbeidsverhouding ingevolge artikel 4, aanhef en onderdeel f, van de Wet op de loonbelasting 1964 voor de toepassing van die wet als dienstbetrekking wordt aangemerkt, wordt in afwijking van het eerste lid een onkostenvergoeding toegekend die gelijk is aan het bedrag, vermeld in artikel 21, tweede lid, van het Rechtspositiebesluit gedeputeerden.

lid 4

In afwijking van het eerste en derde lid wordt op de onkostenvergoeding voor overige aan de uitoefening van het ambt verbonden kosten 7% in mindering gebracht van het voor hem ingevolge het eerste of tweede lid geldende bedrag indien de gedeputeerde op grond van artikel 28 een mobiele telefoon in bruikleen ter beschikking is gesteld.

lid 5

Uitgaven als bedoeld in lid 2 komen niet voor (nadere vergoeding in aanmerking voor zover de betreffende kosten moeten worden geacht in de genoemde vergoeding te zijn begrepen.

lid 6

Degene die gedurende een gedeelte van het kalenderjaar gedeputeerde is geweest, ontvangt de vergoeding naar evenredigheid van het aantal dagen dat hij in dat jaar het lidmaatschap van gedeputeerde staten heeft bekleed.

lid 7

De gedeputeerde die de betrekking in deeltijd uitoefent, ontvangt de vergoeding naar evenredigheid met de vastgestelde tijdbestedingsnorm zoals bedoeld in artikel 35a van de Provinciewet.

Artikel 19

lid 1

Aan een lid van gedeputeerde staten vindt vergoeding plaats van de bestuurskosten die het lid maakt in de uitoefening van zijn functie ten aanzien van contacten en bijeenkomsten met relaties ter behartiging van een provinciaal belang.

lid 2

De vergoeding van bestuurskosten als bedoeld in het eerste lid bedraagt 100% van de gemaakte kosten indien en voor zover die met inachtneming van de aard van de contacten of de bijeenkomsten redelijk en verantwoord kunnen worden geacht.

lid 3

De kosten van deelname van de partner aan dergelijke contacten en bijeenkomsten worden niet vergoed, tenzij de aanwezigheid van de partner functioneel gewenst of noodzakelijk is, zoals moet blijken uit de toelichting op het declaratie/begeleidingsformulier.

lid 4

Vergoedingen van bestuurskosten vindt plaats overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk V van deze verordening.

lid 5

Bij twijfel aan functionaliteit of redelijkheid van de gedane uitgave beslist de commissaris van de Koningin. Ingeval het een uitgave betreft van de commissaris van de Koningin beslist de gedeputeerde die portefeuillehouder personeel is.

Artikel 20

lid 1

Op verzoek kan de provincie aan de leden van gedeputeerde staten ten kantore lunches ter beschikking stellen.

lid 2

Zakelijke lunches zijn voor rekening van de provincie. Het gebruik van zakelijke lunches wordt centraal geregistreerd.

lid 3

Overige lunches worden bij het collegelid in rekening gebracht.

Artikel 21

De gedeputeerde wordt voor het reizen tussen zijn woning en zijn plaats van tewerkstelling, indien de afstand daartussen meer dan tien kilometer bedraagt, naar keuze:

- a een openbaar vervoerkaart eerste of tweede klasse verstrekt;
- b een tegemoetkoming in de kosten van het gebruik van een eigen personenauto verleend

overeenkomstig het bedrag als genoemd in de Regeling rechtspositie gedeputeerden, welke Regeling gebaseerd is op de artikelen 18 en 19 van het Rechtspositiebesluit gedeputeerden.

Artikel 21a

De gedeputeerde, die bij benoeming nog niet over woonruimte in de provincie beschikt, heeft ten laste van de provincie aanspraak op:

- a een vergoeding van reis- en pensionkosten;
- b een vergoeding van verhuiskosten in verband met de benoeming in de provincie;
- c de tegemoetkoming in de kosten als genoemd in de leden a en b zijn gebaseerd op de bedragen die genoemd zijn in de Regeling rechtspositie gedeputeerden.

Artikel 22

lid 1

Aan de gedeputeerde wordt naast de tegemoetkoming, bedoeld in artikel 21, vergoeding verleend voor reiskosten ter zake van andere dan de in artikel 21 bedoelde reizen ten behoeve van de provincie gemaakt. De vergoeding betreft:

- a bij gebruik van openbare middelen van vervoer en van een (trein)taxi: een volledige vergoeding van de in redelijkheid gemaakte noodzakelijke reiskosten;
- b bij gebruik van een eigen motorvoertuig: een vergoeding van de in redelijkheid gemaakte noodzakelijke reiskosten overeenkomstig het bedrag als genoemd in de Regeling rechtspositie gedeputeerden, welke Regeling gebaseerd is op de artikelen 18 en 19 van het Rechtspositiebesluit gedeputeerden.

lid 2

Aan de gedeputeerde aan wie ingevolge artikel 21 een openbaar vervoerjarkaart is verstrekt, worden de in het eerste lid, onderdeel b, bedoelde reiskosten alleen vergoed als met het openbaar vervoer niet of slechts met aanzienlijk tijdverlies kan worden gereisd.

Artikel 23

lid 1

De gedeputeerde kan voor reizen ten behoeve van de provincie gebruik maken van een dienstauto met chauffeur. Onder dienstauto wordt voor de toepassing van dit artikel mede verstaan een door de provincie ingehuurde auto.

lid 2

De dienstauto kan door de gedeputeerde ook worden gebruikt voor het reizen tussen de woning en de plaats van tewerkstelling en voor reizen ten behoeve van nevenfuncties die de gedeputeerde vervult uit hoofde van zijn ambt.

lid 3

Een dienstauto kan door de leden van gedeputeerde staten om redenen van efficiency en persoonlijke veiligheid in het verkeer gebruikt worden, indien een reis naar een privé-afspraak gecombineerd wordt met een reis als bedoeld in de leden 1 en 2.

lid 4

Indien de gedeputeerde op grond van artikel 21 een tegemoetkoming ontvangt in de reiskosten tussen de woning en de plaats van tewerkstelling wordt een korting op die tegemoetkoming toegepast ter grootte van:

- a $\frac{1}{20}$ deel van de tegemoetkoming in de betreffende maand voor elke dag waarop zowel van de woning naar de plaats van tewerkstelling als omgekeerd van de plaats van tewerkstelling naar de woning gebruik is gemaakt van de dienstauto;
- b $\frac{1}{40}$ deel van de tegemoetkoming in de betreffende maand voor elke dag waarop alleen hetzij van de woning naar de plaats van tewerkstelling hetzij omgekeerd van de plaats van tewerkstelling naar de woning gebruik is gemaakt van de dienstauto.

lid 5

Indien de gedeputeerde ingevolge artikel 21 een openbaar vervoerjarkaart is verstrekt wordt bij gebruik van een dienstauto voor het reizen tussen de woning en de plaats van tewerkstelling een korting op zijn bezoldiging toegepast overeenkomstig het bepaalde in de onderdelen a en b van het vierde lid.

lid 6

Indien de gedeputeerde voor reizen ten behoeve van in het tweede lid bedoelde nevenfuncties gebruik maakt van de provinciale dienstauto en daarvoor van een derde ook een vergoeding van reiskosten ontvangt wordt die vergoeding in de provinciale kas gestort.

lid 7

Indien aan de gedeputeerde een dienstauto ter beschikking is gesteld, ontvangt hij een vergoeding ter compensatie van de belastingheffing voor het gebruik van de dienstauto voor woon-werkverkeer op grond van de artikelen 3.20 en 3.145 van de Wet inkomstenbelasting 2001.

lid 8

De vergoeding bedoeld in het zevende lid, wordt berekend aan de hand van de formule:

$$C \times V \times T \times 100(100 - T) = \text{vergoeding}$$

In deze formule:

C: de catalogusprijs van de dienstauto, met inbegrip van omzetbelasting en belasting van personenauto's en motorrijwielen;

V: het percentage van de cataloguswaarde van de dienstauto dat, op grond van artikel 3.20 van de Wet inkomstenbelasting 2001, bij het belastbaar inkomen geteld moet worden wegens de als privé aangemerkte kilometers woon-werkverkeer;

T: het voor de gedeputeerde geldende inkomstenbelastingpercentage volgens artikel 2.10 van de Wet inkomstenbelasting 2001.

lid 9

Voor de vaststelling van de vergoeding worden de met de dienstauto gemaakte reizen en de daarbij afgelegde kilometers geregistreerd.

lid 10

Op 1 januari van elk jaar stellen gedeputeerde staten aan de hand van de kilometerregistratie de vergoeding voor het voorgaande jaar vast.

lid 11

Indien de gedeputeerde voor het woon-werkverkeer gebruik maakt van meer dan één dienstauto wordt bij de berekening van de vergoeding uitgegaan van een gewogen gemiddelde van de catalogusprijzen van de gebruikte dienstauto's.

lid 12

Bij twijfel over de functionaliteit of redelijkheid van de inzet van de dienstauto beslist de commissaris van de Koningin. Voor zover het de commissaris van de Koningin betreft, beslist de gedeputeerde die portefeuillehouder personeel is.

Artikel 24

De noodzakelijke en redelijkerwijs gemaakte werkelijke verblijfkosten ter zake van reizen, bedoeld in artikel 22, worden de gedeputeerde volledig vergoed.

Artikel 25

lid 1

Indien de gedeputeerde in het provinciaal belang een dienstreis buiten Nederland maakt worden de noodzakelijke en redelijkerwijs gemaakte werkelijke reis- en verblijfkosten vergoed.

lid 2

Voor een dienstreis in het provinciaal belang buiten Nederland, niet zijnde een reis naar een Europese instelling, is vooraf toestemming van gedeputeerde staten vereist. Aan deze toestemming kunnen voorwaarden worden verbonden.

lid 3

Ter toelichting van de functionaliteit of redelijkheid van de buitenlandse dienstreis wordt door het lid van het college bij de secretaris of de door hem aan te wijzen ambtenaar een daartoe strekkend formulier ingediend.

lid 4

Het lid van het college van gedeputeerde staten ontvangt voor de ter uitvoering van zijn functie noodzakelijk te maken buitenlandse dienstreizen een volledige vergoeding. In geval van gebruik van een eigen motorvoertuig vindt de vergoeding plaats overeenkomstig het bedrag vastgesteld bij of krachtens de Regeling rechtspositie gedeputeerden.

lid 5

Tickets/plaatsbewijzen enzovoorts voor andere vormen van vervoer dan het eigen motorvoertuig, alsmede de verblijfaccommodaties worden centraal door de secretaris of een door hem daartoe aangewezen ambtenaar geregeld en geadmistreerd, tenzij het een door anderen georganiseerde dienstreis betreft.

lid 6

Indien gedeputeerden voor een behoorlijke uitoefening van hun functie (andere) noodzakelijke kosten van verblijf maken (maaltijden en andere uitgaven gedaan gedurende de dienstreis), worden deze geheel vergoed voor zover deze met inachtneming van de aard van de bijeenkomst redelijk en verantwoord moeten worden geacht.

lid 7

Het verlengen van de buitenlandse dienstreis met vakantiedagen is het lid van het college van gedeputeerde staten toegestaan, mits voorafgaand aan de buitenlandse dienstreis toestemming is verleend door de commissaris van de Koningin. De extra verblijfkosten komen volledig voor rekening van het lid van het college van gedeputeerde staten.

lid 8

De reis- en verblijfkosten van een eventueel mee-reizende partner (in de zin van artikel A.1, aanhef en onder f van de Collectieve Arbeidsvoorwaarden-regeling Provincies) van een lid van het college van gedeputeerde staten, komen volledig voor rekening van het lid van het college van gedeputeerde staten, tenzij de aanwezigheid van de partner tijdens de dienstreis met het oog op de behartiging van de belangen van de provincie noodzakelijk is. Dit dient vooraf op het formulier te zijn toegelicht.

lid 9

Bij twijfel aan de functionaliteit of de redelijkheid van de gedane uitgave tijdens de buitenlandse dienstreis beslist de commissaris van de Koningin. Ingeval het een uitgave betreft van de commissaris van de Koningin beslist de gedeputeerde die portefeuillehouder personeel is.

lid 10

Van een buitenlandse dienstreis wordt een verslag opgesteld dat in ieder geval ter kennisname wordt toegezonden aan gedeputeerde staten.

Artikel 26

lid 1

De kosten van deelname van een gedeputeerde aan cursussen, congressen, seminars en symposia die in het provinciaal belang door of namens de provincie worden aangeboden of verzorgd komen voor rekening van de provincie.

lid 2

De gedeputeerde die wil deelnemen aan een cursus, congres, seminar of symposium die niet door of namens de provincie wordt aangeboden of verzorgd, dient daartoe een gemotiveerde aanvraag in bij het college van gedeputeerde staten. De aanvraag gaat vergezeld van inhoudelijke informatie en een kosten-specificatie. De kosten komen voor rekening van de provincie als deelname van belang is in verband met de uitoefening van het ambt van gedeputeerde.

lid 3

Het college van gedeputeerde staten beslist op de aanvraag.

Artikel 27

lid 1

Op aanvraag wordt de gedeputeerde voor de uitoefening van zijn ambt een personal data assistent en een computer of laptop met bijbehorende randapparatuur en software door de provincie in bruikleen ter beschikking gesteld.

lid 2

Op aanvraag wordt de gedeputeerde voor de uitoefening van zijn ambt door de provincie een fax-apparatuur met bijbehoren in bruikleen ter beschikking gesteld.

lid 3

De gedeputeerde ondertekent daartoe een bruikleenovereenkomst met de provincie.

lid 4

Gedeputeerde staten stellen het model van de bruikleenovereenkomst vast.

lid 5

De secretaris bepaalt in het belang van een uniforme bedrijfsvoering, de uiteindelijke apparatuur die ter beschikking wordt gesteld.

lid 6

De aansluit- en abonnementskosten voor een ISDN-lijn of daarmee vergelijkbare aansluitingen komen niet voor vergoeding in aanmerking.

Artikel 28

lid 1

De provincie stelt de gedeputeerde voor de uitoefening van zijn ambt op aanvraag een mobiele telefoon in bruikleen ter beschikking, met inachtneming van het bepaalde in artikel 18, het vierde lid, van deze verordening.

lid 2

De gedeputeerde ondertekent daartoe een bruikleenovereenkomst met de provincie.

lid 3

Gedeputeerde staten stellen het model van de bruikleenovereenkomst vast.

lid 4

Op de bezoldiging van de gedeputeerde die de mobiele telefoon voor meer dan 10% mede gebruikt voor privédoeleinden wordt een bedrag ingehouden dat gelijk is aan het bedrag dat voor de loonbelasting tot het loon wordt of zou worden gerekend ingeval alle kosten van de mobiele telefoon voor rekening van de provincie komen.

Artikel 29

lid 1

Een lid van gedeputeerde staten ontvangt een tegemoetkoming in de kosten van de noodzakelijke kinderopvang in verband met het vervullen van het ambt van gedeputeerde.

lid 2

Voor de berekening van de hoogte van de tegemoetkoming worden onderscheiden: kinderopvang van 0 tot 4 jaar, na- en buitenschoolse opvang voor kinderen van 4-12 jaar, en overige opvang, zoals een dagdeel waarop het kind volgens rooster schoolvrij is. Voorts wordt onderscheiden: de ochtend van 8.00 tot 12.00 uur, de middag van 12.00 tot 18.00 uur en de avond na 18.00 uur.

lid 3

a de hoogte van de tegemoetkomingen bedraagt per dagdeel maximaal:

	0 – 4 jaar	4 – 12 jaar
Eerste kind	€ 35,62	€ 17,81
Tweede kind	€ 17,81	€ 8,91
Derde en volgend kind	€ 8,91	€ 4,45

b Voor de opvang in de avond bedraagt de tegemoetkoming per kindplaats maximaal 1,5 keer de hoogte van de tegemoetkoming per dagdeel overdag.

- c De bedragen als genoemd in de leden a en b worden jaarlijks geïndexeerd aan de hand van de Consumentenprijsindices (CPI) alle huishoudens van het Centraal Bureau voor de Statistiek.

lid 4

De tegemoetkoming als bedoeld in het derde lid, bedraagt niet meer dan de werkelijk gemaakte kosten.

lid 5

Gedeputeerde staten maken jaarlijks de nieuwe bedragen bekend.

lid 6

De tegemoetkoming en de vergoeding als bedoeld in het derde lid onder sub b, voor kinderopvang worden uitbetaald overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk V van deze verordening.

Artikel 30

De gedeputeerde van wie de arbeidsverhouding ingevolge artikel 4, aanhef en onderdeel f, van de wet op de loonbelasting 1964 voor de toepassing van die wet als dienstbetrekking wordt aangemerkt, kan op aanvraag deelnemen aan de voor het provinciaal personeel geldende spaarloonregeling.

Artikel 31

lid 1

Een relatiegeschenk namens de provincie wordt alleen op kosten van de provincie verstrekt bij het afscheid van personen buiten de provincie (derden) die zich voor de provincie verdienstelijk hebben gemaakt.

lid 2

Het ter beschikking stellen van een relatiegeschenk uit de centrale voorraad van de provincie vindt plaats op basis van een aanvraagformulier.

lid 3

Het aanvraagformulier moet worden ingeleverd bij de secretaris of de door hem aangewezen ambtenaar.

lid 4

Voor het verstrekken van een relatiegeschenk namens de provincie aan een externe relatie vanwege een uitzonderlijke omstandigheid die een speciaal geschenk, dat niet in de centrale voorraad voorkomt, wenselijk maakt, kan via de secretaris of de door hem daartoe aangewezen ambtenaar van de provincie een speciaal geschenk worden aangeschaft. Een speciaal relatiegeschenk dient te worden aangevraagd door middel van het aanvraagformulier.

lid 5

Een ontvangen relatiegeschenk met een waarde hoger dan € 45,- dient ter beschikking gesteld te worden aan de provincie, tenzij het geschenk uitdrukkelijk persoonlijk van aard is.

lid 6

Alle ontvangen relatiegeschenken en aangenomen diensten van zakelijke relaties moeten worden gemeld aan de secretaris of de door hem daartoe aangewezen ambtenaar van de provincie onder gebruikmaking van een meldingsformulier.

lid 7

Bij twijfel aan de functionaliteit of de redelijkheid van het verstrekken van een relatiegeschenk beslist de commissaris van de Koningin. Ingeval het de commissaris van de Koningin betreft, beslist de gedeputeerde die portefeuillehouder personeel is.

6

Hoofdstuk IV Voorzieningen voor commissieleden

Artikel 32

lid 1

Het lid van een commissie als bedoeld in hoofdstuk V van de Provinciewet (plaatsvervangers daaronder begrepen) ontvangt voor het bijwonen van de vergaderingen van een commissie en haar subcommissies een vergoeding die gelijk is aan het bedrag, vermeld in artikel 13 van het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden.

Hierop wordt de vergoeding waarop een commissielid voor deze werkzaamheden uit andere bron een aanspraak toekomt in mindering gebracht.

lid 2

Geen vergoeding ontvangt degene die zitting heeft in een commissie

- a als statenlid of gedeputeerde;
- b uit hoofde van dan wel als rechtstreeks uitvloeisel van een ambtelijke of bestuurlijke hoedanigheid dan wel van een functie bij een instelling die grotendeels van overheidswege wordt gesubsidieerd;
- c als vertegenwoordiger van een belanghebbende instelling, organisatie of groepering, tenzij zijn lidmaatschap van de commissie tevens in belangrijke mate het provinciaal belang dient.

lid 3

Gedeputeerde staten kunnen, voor zover het commissies betreft die ingesteld zijn door gedeputeerde staten, en het presidium kan, voor zover het commissies betreft die ingesteld zijn door provinciale staten, in afwijking van het bepaalde in het eerste lid een hogere vergoeding vaststellen, zulks tot ten hoogste 400% van het in het eerste lid bedoelde bedrag van de vergoeding, ten aanzien van

- a een lid van een commissie dat op grond van zijn bijzondere beroepsmatige deskundigheid op het taakgebied van de commissie voor deelname aan haar werkzaamheden is aangetrokken, en
- b een lid van een commissie ten aanzien waarvan de vergoeding niet geacht kan worden in een redelijke verhouding te staan tot de zwaarte van

zijn taak en de omvang van de door hem te verrichten arbeid.

lid 4

De in dit artikel bedoelde vergoedingen worden uitbetaald aan de hand van de presentielijsten van de vergaderingen.

lid 5

Onverminderd het bepaalde in deze verordening geldt dat:

- a een plaatsvervangend lid van een statencommissie als bedoeld in artikel 4 van het Reglement van orde voor de vergaderingen en andere werkzaamheden van provinciale statencommissies Noord-Holland 2003, een vergoeding voor het bijwonen van de vergaderingen van de statencommissie ontvangt, die gelijk is aan het bedrag vermeld in artikel 13 van het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden en
- b aan een plaatsvervangend lid als bedoeld onder a. reiskosten worden vergoed voor het bijwonen van de commissievergaderingen overeenkomstig het bepaalde in artikel 33 van deze verordening.

Artikel 33

lid 1

Aan het lid van een commissie (plaatsvervangers daaronder begrepen) dat geen statenlid of gedeputeerde is en niet in zijn hoedanigheid van ambtenaar tot lid van de commissie is benoemd worden de reiskosten voor het bijwonen van de vergaderingen van de commissie vergoed. De vergoeding betreft:

- a bij gebruik van openbare middelen van vervoer en van een (trein)taxi: een volledige vergoeding van de in redelijkheid gemaakte noodzakelijke reiskosten;
- b bij gebruik van een eigen motorvoertuig of bromfiets: een vergoeding van de in redelijkheid gemaakte noodzakelijke reiskosten overeenkomstig de bedragen in de Regeling rechtspositie gedeputeerden.
- c Op deze vergoeding wordt de vergoeding waarop een commissielid voor deze kosten uit andere bron een aanspraak toekomt in beginsel in mindering gebracht.

lid 2

Aan het in het eerste lid bedoelde lid van de commissie worden vergoed de gemaakte noodzakelijke verblijfskosten voor het bijwonen van de vergaderingen van de commissie tot ten hoogste de bedragen, vastgesteld bij of krachtens de Regeling rechtspositie gedeputeerden.

Artikel 34

lid 1

Deelname aan een buitenlandse excursie als bedoeld in artikel 8, lid 1, van deze verordening staat open voor

commissieleden, voor zover zij behoren tot de vaste leden van de statencommissie. Deelname van plaatsvervangende leden is alleen mogelijk als een fractie door omstandigheden niet door vaste leden is vertegenwoordigd.

lid 2

Voor de commissieleden is artikel 8 van deze verordening van overeenkomstige toepassing.

Hoofdstuk V De procedure van declaratie

Artikel 35

Betaling van kosten op grond van deze verordening vindt plaats door:

- a vooruitbetaling uit eigen middelen; of
- b rechtstreekse toezending van de factuur aan de provincie; of
- c een provinciale creditcard.

Artikel 36

lid 1

Voor de vergoeding van de kosten, bedoeld in de artikelen 7, 8, 9, tweede lid en 19, 22, 24, 25, 26 en 33 en voor de tegemoetkoming in de kosten als bedoeld in de artikelen 17 en 29, wordt gebruik gemaakt van een declaratieformulier, waarvan het model door gedeputeerde staten is vastgesteld, indien deze kosten uit eigen middelen vooruit zijn betaald.

lid 2

Het declaratieformulier wordt volledig ingevuld en ondertekend en binnen 2 maanden bij de secretaris of bij de statengriffier (al naar gelang het een declaratie van een lid van provinciale staten of een lid van gedeputeerde staten betreft) of een door hem aangewezen ambtenaar ingediend, onder bijvoeging van de originele bewijsstukken.

Artikel 37

lid 1

De vergoeding van kosten, bedoeld in de artikelen 9, tweede lid en 19, 22, 24, 25 en 26 kan plaatsvinden door rechtstreekse toezending van de door het statenlid, onderscheidenlijk de gedeputeerde voor akkoord ondertekende factuur aan de provincie.

lid 2

Verantwoording van deze wijze van vergoeding vindt plaats door het begeleidingsformulier, waarvan het model door gedeputeerde staten is vastgesteld, volledig in te vullen en te ondertekenen.

lid 3

Het begeleidingsformulier en de factuur worden binnen 2 maanden na de datum van de factuur ingediend bij de secretaris, de statengriffier of de door hem aangewezen ambtenaar.

lid 4

Mochten er kosten in de factuur vermeld staan die na interne controle blijken voor rekening van het lid van het college van gedeputeerde staten te moeten komen, dan wordt aan het collegelid een factuur gezonden voor dat bedrag.

Artikel 38**lid 1**

De vergoeding van kosten als bedoeld in de artikelen 19, 22, 24 en 25 kan plaatsvinden door gebruikmaking van de provinciale creditcard.

lid 2

De provincie stelt de gedeputeerde op aanvraag een provinciale creditcard in bruikleen ter beschikking voor het doen van uitgaven die voor vergoeding of tegemoetkoming ten laste van de provincie in aanmerking komen.

lid 3

De secretaris draagt zorg voor de aanvraag, verstreking en intrekking van provinciale creditcards. Bij de aanvraag wordt aangegeven of een persoonlijke pincode voor het opnemen van contant geld gewenst is. De creditcard staat op naam van de kaarthouder, gevolgd door de tekst: Provincie Noord-Holland. Aan de kaarthouder worden de Algemene voorwaarden van de creditcardmaatschappij uitgereikt.

lid 4

Verantwoording van deze wijze van vergoeding vindt plaats door het begeleidingsformulier, waarvan het model door gedeputeerde staten is vastgesteld, volledig in te vullen en te ondertekenen.

lid 5

Het begeleidingsformulier en de factuur worden binnen 2 maanden na de datum van de factuur ingediend bij de secretaris of de door hem aangewezen ambtenaar.

lid 6

Bij beëindiging van het ambt van gedeputeerde wordt de creditcard onverwijld bij de secretaris ingeleverd.

lid 7

Verlies of diefstal van de creditcard wordt direct gemeld bij de betreffende creditcardmaatschappij en zo spoedig mogelijk ook bij de secretaris. Het eigen risico bij verlies en diefstal (€ 160,-) komt, mits is voldaan aan de daarvoor geldende regels, voor rekening van de provincie.

lid 8

De kaarthouder verplicht zich na elk gebruik van de kaart de kaarthouderskopie met de daarbij behorende rekening, voorzien van een volledig ingevuld en ondertekend begeleidingsformulier, in te dienen bij de secretaris of de door hem aangewezen ambtenaar.

lid 9

Mochten met de creditcard kosten zijn betaald die na interne controle voor rekening van het lid van het college van gedeputeerde staten blijken te moeten komen, dan wordt aan het collegelid een factuur gezonden voor het bedrag dat voor zijn rekening dient te blijven.

Hoofdstuk VI Slotartikelen**Artikel 39****lid 1**

Gedeputeerde staten stellen voor de administratieve verwerking van de controle op declaraties, facturen en afschriften van creditcards, het vervoer van leden van het college van gedeputeerde staten, buitenlandse dienstreizen en relatiegeschenken, procedureregels vast.

lid 2

Bij twijfel over het naleven van de voorgeschreven procedures, de functionaliteit en de redelijkheid legt de verantwoordelijke ambtenaar dit voor aan de commissaris van de Koningin of aan de gedeputeerde die portefeuillehouder personeel is, indien het de commissaris van de Koningin betreft. Zij beslissen over het al dan niet uitbetalen dan wel terugbetalen.

lid 3

In bijzondere gevallen kan door de commissaris van de Koningin van de bepalingen in deze verordening worden afgeweken.

Artikel 40

Na afloop van ieder kwartaal zenden gedeputeerde staten aan de rekeningencommissie een overzicht van de declaraties, facturen en afschrijvingen van creditcards met bijbehorende toelichtingen, een overzicht van het dienstvervoer, een overzicht van de buitenlandse reizen en een overzicht van de verstrekte relatiegeschenken, zoals die in dat kwartaal zijn geboekt.

Artikel 41

Gedeputeerde staten zijn bevoegd om terzake van de in deze verordening opgenomen bepalingen nadere uitvoerings- en procedureregels te geven en brengen deze ter kennis van provinciale staten.

Artikel 42

De Verordening regelende de geldelijke, secundaire en facilitaire voorzieningen van het provinciaal bestuur Noord-Holland 2003 wordt ingetrokken.

Artikel 43

Deze verordening treedt in werking op de dag na uitgifte van het provinciaal blad waarin de verordening is geplaatst en werkt terug tot 1 september 2004.

Artikel 44

Deze verordening wordt aangehaald als de Verordening rechtspositie gedeputeerden, staten- en commissieleden Noord-Holland 2004.

Toelichting

Algemeen

Wettelijke regelingen

De regeling van de rechtspositie van gedeputeerden, statenleden en leden van provinciale commissies vindt op drie niveaus plaats, te weten bij wet, AMvB en provinciale verordening. Wettelijk is voor gedeputeerden in de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers (Appa) de uitkering na aftreden en het pensioen geregeld. In de Provinciewet is aangegeven dat de nadere invulling van de rechtspositie van gedeputeerden, staten- en commissieleden moet worden geregeld bij AMvB. Daartoe zijn totstandgekomen het Rechtspositiebesluit gedeputeerden en het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden en de Regeling rechtspositie gedeputeerden van 20 februari 2004. Daarin zijn alle voor de rechtspositie van belang zijnde onderwerpen geregeld. Een aantal voorzieningen, zoals de hoogte van de bezoldiging en de verschillende onkostenvergoedingen, zijn in beide rechtspositiebesluiten overwegend geregeld in dwingende bepalingen. Voor de secundaire voorzieningen van statenleden, zoals bijvoorbeeld een regeling voor de kinderopvang, de uitkering bij aftreden en de beschikbaarstelling van computer- en communicatieapparatuur, geldt dat de provincie de vrijheid heeft om deze voorzieningen te treffen.

Hoofdlijnen provinciale verordening

In de verordening zijn bepalingen opgenomen inzake de rechtspositie van gedeputeerden, statenleden en leden van provinciale commissies. De grondslag hiervoor is te vinden in de Provinciewet en genoemde rechtspositiebesluiten. Buiten hetgeen hun bij of krachtens de wet is toegekend genieten de gedeputeerden als zodanig geen inkomsten, in welke vorm dan ook, ten laste van de provincie (artikel 43 van de Provinciewet). Een soortgelijke bepaling is in artikel 96 opgenomen voor staten- en commissieleden. Het tweede lid van die bepaling voegt daaraan toe dat bij provinciale verordening aan staten- en commissieleden voordelen, anders dan in de vorm van vergoedingen en tegemoetkomingen, mogen worden toegekend. Daarvoor is wel de goedkeuring van de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK) vereist.

De verordening bevat bepalingen inzake:

- de beloning voor de werkzaamheden van staten- en commissieleden (artikelen 4 en 32), waarbij is op te merken dat voor gedeputeerden niets is opgenomen omdat hun bezoldiging uitputtend is geregeld in het Rechtspositiebesluit gedeputeerden;
- een vaste algemene onkostenvergoeding voor gedeputeerden en statenleden (artikelen 5 en 18);
- reis- en verblijfkosten van gedeputeerden, staten- en commissieleden, waarbij voor gedeputeerden

een onderscheid is gemaakt tussen woon-werkverkeer en zakelijke reizen (artikelen 7, 8, 9, 21 ^{1/m} 25, 33 en 34). In de Regeling rechtspositie gedeputeerden van 20 februari 2004 zijn de te vergoeden bedragen voor reis- en verblijfkosten vermeld;

- reis- en verblijfkosten van gedeputeerden, die nog niet over woonruimte in de provincie beschikken;
- beschikbaarstelling van computer- en communicatieapparatuur aan gedeputeerden en statenleden (artikelen 10, 27 en 28) en faciliteiten in de vorm van deelname van gedeputeerden en statenleden aan cursussen, congressen e.d. (artikelen 9 en 26);
- een aantal secundaire voorzieningen voor statenleden, zoals een uitkering bij aftreden, een voorziening voor ouderdom, arbeidsongeschiktheid en overlijden, kinderopvang (artikelen 11 ^{1/m} 17)
- de procedure van declareren (artikelen 35 ^{1/m} 38)

De arbeidsverhouding van de gedeputeerde en het statenlid

Gedeputeerden en statenleden zijn niet in dienstbetrekking bij de provincie. De provincie is dus niet de werkgever. Dat betekent bijvoorbeeld dat zij niet vallen onder de werknemersverzekeringen zoals de Werkloosheidswet, Ziektewet en WAO. Evenmin geldt voor hen de pensioenvoorziening van bijvoorbeeld het ABP. Eigen voorzieningen zijn er op die onderdelen getroffen in de wet (Appa), in de genoemde rechtspositiebesluiten en in onderhavige verordening. Omdat er geen dienstbetrekking met de provincie is vallen gedeputeerden en statenleden niet onder de Wet op de loonbelasting 1964 maar worden hun inkomsten getoetst aan de Wet inkomstenbelasting 2001.

De loon- en inkomstenbelasting

Opting in regeling

Gedeputeerden en statenleden kunnen opteren voor de loonbelasting. De gedeputeerde en het statenlid kunnen met de provincie overeenkomen dat deze loonheffing inhoudt. Dat wordt de opting-in-regeling genoemd. De administratie van de provincie is zodanig ingericht dat wordt voldaan aan de daaraan gestelde wettelijke eisen. In een gezamenlijke verklaring melden de provincie en de gedeputeerde c.q. het statenlid aan de Belastingdienst dat wordt geopteerd voor de loonbelasting. Als gezamenlijk wordt gekozen voor het loonbelastingstelsel dan draagt de provincie de ingehouden loonheffing af aan de Belastingdienst. De inkomsten worden als loon belast in box 1. De gedeputeerde of het statenlid hoeft in dat geval geen administratie bij te houden. Kosten die worden gemaakt kunnen niet worden afgetrokken. Wel kan de provincie onder voorwaarden bepaalde vergoedingen onbelast verstrekken en bepaalde faciliteiten onbelast in bruikleen beschikbaar stellen. Genoemd kunnen worden de vergoeding van reis- en verblijfkosten, de

zakelijke beschikbaarstelling van computer- en communicatieapparatuur en zakelijke deelname aan cursussen en congressen. Er zijn ook vergoedingen die niet belastingvrij kunnen worden verstrekt. Deze vergoedingen worden gebruteerd toegekend waardoor na inhouding van de loonheffing de netto bedoelde vergoeding resteert. Ook kan betrokkene tegen een forfaitaire fiscale bijtelling in verband met verondersteld privé-gebruik een OV-jaarkaart voor de zakelijke reizen worden verstrekt of, eveneens tegen een fiscale bijtelling in verband met privé-gebruik, een GSM ter beschikking worden gesteld die hij mede voor privé-doeleinden kan aanwenden.

Fiscale standaardpositie

Als niet voor de loonbelasting wordt geopteerd dan geldt voor de gedeputeerde en het statenlid dat hij voor de Wet inkomstenbelasting 2001 resultaat uit een werkzaamheid geniet. In dat geval is het winststelsel van toepassing. Betrokkene moet dan alle ontvangsten verantwoord als winst en kan de gemaakte kosten daarop in mindering brengen. De verstrekking van een OV-jaarkaart behoort dan ook in beginsel tot de te belasten voordelen. Betrokkenen kunnen bij de aangifte inkomstenbelasting hun werkelijke beroepskosten, met inachtneming van een aantal wettelijke beperkingen en normeringen, in mindering brengen op hun belastbaar inkomen (belastbare resultaat). De provincie dient jaarlijks alle betalingen en verstrekkingen op grond van deze verordening aan de Belastingdienst te melden middels een opgave IB47. Verstrekkingen (bijvoorbeeld een OV-jaarkaart) moeten naar de waarde in het economische verkeer worden opgegeven (niet naar de forfaitaire bedragen die gelden voor hen die van de opting-in-regeling gebruik maken). Ook voor de hoogte van de vaste kostenvergoeding maakt het verschil uit of de gedeputeerde of het statenlid wel of niet heeft geopteerd voor de loonbelasting (zie daarvoor hieronder de toelichting op de artikelen 5 en 18).

Zoals hierboven naar voren is gekomen kan de keuze om al of niet te opteren voor de loonbelasting voor de gedeputeerde en het statenlid ingrijpende gevolgen hebben. De beslissing om voor de loonbelasting te opteren kan eenmaal per zittingsperiode worden gemaakt en geldt in beginsel voor de (resterende) zittingsperiode. Wel kan betrokkene als spijtoptant terugkomen op deze beslissing voor de resterende periode. Opteren voor de loonbelasting hoeft niet bij aanvang van de zittingsperiode te gebeuren maar kan ook gedurende de zittingsperiode voor de resterende periode.

De vergoedingssystematiek

Voor de uitoefening van het politieke ambt moeten bestuurders niet het eigen inkomen hoeven aan te spreken. Een adequate vergoedingssystematiek is daarom van belang. Waar er functionele uitgaven zijn verdient het aanbeveling terughoudend te zijn met een financieringswijze waarin de bestuurder deze uit eigen middelen vooruit betaalt en de provincie ze terug-

betaalt. Eigen middelen en publieke middelen moeten zoveel mogelijk gescheiden worden gehouden. Vanuit die overweging heeft het de voorkeur de kosten direct in rekening te brengen bij de provincie. Aan de mogelijkheid om zo nodig declaraties in te dienen zal echter behoefte blijven bestaan. Als vergoedingssystematiek is gekozen voor de volgende wijze van redeneren:

- welke voorzieningen worden aangeboden door de organisatie (bedrijfsvoering en bestuurskosten);
- welke voorzieningen zijn noodzakelijk voor de uitoefening van het ambt, maar zijn niet rechtstreeks aan te bieden door de organisatie;
- kan voor deze voorzieningen nog een onbelaste vergoeding worden aangeboden (indien is geopteerd voor de loonbelasting);
- voor voorzieningen die niet onbelast aangeboden kunnen worden, kan een (bruto) vergoeding worden verstrekt.

Concreet betekent deze vergoedingssystematiek het volgende:

Voorzieningen die zijn ondergebracht in de bedrijfsvoering

- bruikleen van computer- en communicatieapparatuur;
- deelname aan cursussen en congressen e.d.

De zakelijke uitgaven hoeven niet te worden voorgeschoten door de gedeputeerde of het statenlid maar worden direct door de provincie voldaan en de voorzieningen worden om niet in bruikleen gegeven. Zij vallen derhalve buiten de vergoedingssfeer.

Voorzieningen die niet in de bedrijfsvoering zitten maar onbelast kunnen worden vergoed

Voor een aantal zakelijke uitgaven, zoals reis- en verblijfkosten, blijft het systeem overeind dat de gedane zakelijke uitgaven de gedeputeerde of het statenlid op basis van declaratie worden vergoed. Deze kunnen, als is voldaan aan de gestelde voorwaarden, onbelast worden vergoed.

Voorzieningen die niet in de bedrijfsvoering zitten en niet onbelast kunnen worden vergoed

Voor een aantal andere beroepskosten wordt een vaste (bruto) kostenvergoeding verstrekt. In de toelichting op de artikelen 5 en 18 is aangegeven om welke beroepskosten het gaat.

Voor hen die niet voor de loonbelasting hebben geopteerd geldt dezelfde systematiek maar zijn de fiscale gevolgen anders. Zij dienen alle vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het economische verkeer als opbrengst te verantwoorden. Omdat zij hun werkelijk gemaakte kosten fiscaal kunnen verrekenen worden hun vergoedingen niet gebruteerd toegekend.

Controle en verantwoording

Voor de bestuurlijke uitgaven is – net als voor de besteding van alle andere publieke middelen – trans-

parantie van groot belang. Daartoe dienen enerzijds inzichtelijke regels en richtlijnen die voor het vergoedingen- en voorzieningenstelsel gelden en anderzijds een duidelijke verantwoording van het daadwerkelijk gebruik. Op deze wijze kan worden voorkomen dat er onnodige discussies plaatsvinden omtrent het gebruik van onkostenregelingen of voorzieningen door provinciebestuurders.

Dat is ook in hun belang omdat zij hun functie moeten kunnen uitoefenen zonder te worden gehinderd door onzekerheden omtrent de financiering van de functionele uitgaven. Daartoe is vereist dat er een zodanig sluitende financiële en administratieve organisatie is ingericht dat er vertrouwen kan bestaan omtrent de juistheid en rechtmatigheid van de uitgaven.

In hoofdstuk V is in verband hiermee een aantal belangrijke procedures vastgelegd over rechtstreekse facturering van functionele uitgaven, declaratie van vooruit betaalde kosten en het gebruik van creditcards en is in artikel 40 een verantwoordingsplicht aan de rekeningencommissie neergelegd. Daarnaast zijn er in de bruikleenovereenkomsten heldere afspraken vastgelegd over het gebruik van computer- en communicatieapparatuur die beschikbaar wordt gesteld voor de uitoefening van de politieke functie.

Artikelgewijze toelichting

Artikel 4 vergoeding voor de werkzaamheden van het statenlid

In het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden is geregeld dat statenleden voor hun werkzaamheden een vergoeding ontvangen. De hoogte van de vergoeding wordt bij provinciale verordening bepaald. Wel is in het Rechtspositiebesluit het maximale bedrag van de vergoeding voor de werkzaamheden aangegeven.

In artikel 4 is de hoogte van de vergoeding bepaald op het maximale bedrag. Het bedrag van de vergoeding voor de werkzaamheden is geïndexeerd. Het wordt jaarlijks per 1 januari herzien aan de hand van het indexcijfer CAO lonen overheid voor volwassenen, inclusief bijzondere beloningen. Hiervoor is in de provincie geen nadere besluitvorming nodig omdat het bedrag van de vergoeding is gekoppeld aan het maximumbedrag dat de minister van BZK jaarlijks bijstelt.

Artikelen 5 en 18 vaste onkostenvergoeding

Hierin is de vaste vergoeding geregeld voor aan het ambt van gedeputeerde c.q. aan het statenlidmaatschap verbonden kosten. De vergoeding is opgebouwd op basis van de volgende kostencomponenten:

- representatie;
- vakliteratuur;
- contributies, lidmaatschappen;
- telefoonkosten;
- bureaunkosten, porti;
- zakelijke giften;
- bijdrage aan fractiekosten (sinds het duale stelsel alleen voor statenleden);

- ontvangsten thuis;
- excursies.

Sedert 1 januari 2001 zitten daarin niet langer de kostensoorten fax/pc en cursussen en congressen. Daarvoor zijn vanaf dat tijdstip specifieke voorzieningen getroffen (zie de artikelen 9 en 10 en 26 en 27). De onkostenvergoeding is in verband hiermee vanaf die datum neerwaarts bijgesteld. De vaste kostenvergoeding kan sinds 1 januari 2001 niet meer onbelast worden verstrekt. Om netto het bedrag van de vaste kostenvergoeding gelijk te houden is het (neerwaarts bijgestelde) bedrag gebruteerd tegen het belastingtarief van 52%. Deze brutering heeft echter geen betrekking op gedeputeerden en statenleden die niet hebben geopteerd voor het loonbelastingregime. Voor hen blijven de aftrekmogelijkheden van de werkelijk gemaakte kosten op het resultaat uit onderneming bestaan. Zij ontvangen de vaste kostenvergoeding zonder de brutering.

De hoogte van de kostenvergoeding wordt bij provinciale verordening bepaald. Wel is in de rechtspositiebesluiten voor gedeputeerden en statenleden het maximale bedrag van de kostenvergoeding aangegeven. In de artikelen 5 en 18 is de hoogte van de kostenvergoeding bepaald op het maximale bedrag. Het bedrag van de kostenvergoeding is geïndexeerd. Het wordt jaarlijks per 1 januari herzien aan de hand van de consumentenprijsindex. Hiervoor is in de provincie geen nadere besluitvorming nodig omdat het bedrag van de kostenvergoeding is gekoppeld aan het maximumbedrag dat de minister van BZK jaarlijks bijstelt.

In de vaste kostenvergoeding zit ook een component telefoonkosten. Indien de provincie voor zakelijk gebruik een mobiele telefoon aan een gedeputeerde beschikbaar stelt, moet er een korting worden toegepast op die vaste kostenvergoeding om te voorkomen dat voor dezelfde zakelijke telefoonkosten zowel in natura (mobiele telefoon in bruikleen) als in geld (via de vaste kostenvergoeding) een voorziening ten laste van de provincie is getroffen. Dat is geregeld in artikel 18, vierde lid. Voor alle gedeputeerden aan wie de provincie een mobiele telefoon beschikbaar heeft gesteld geldt dezelfde korting.

Artikel 7 reis- en verblijfkosten statenleden

In dit artikel is het recht op vergoeding van reiskosten voor statenleden geregeld. De grondslag hiervoor is te vinden in de Provinciewet. Vergoed kunnen worden de kosten van openbaar vervoer of bij gebruik van eigen vervoermiddelen een km-vergoeding zoals die in de Regeling rechtspositie gedeputeerden is vermeld.

Zolang er binnen het kalenderjaar minder dan 60 dagen wordt gereisd naar dezelfde arbeidsplaats (bijvoorbeeld het provinciehuis) is de vergoeding onbelast. Zodra er 60 of meer dagen wordt gereisd is (met terugwerkende kracht tot 1 januari) het fiscale reiskostenforfait van

toepassing. Dit betekent dat achteraf blijkt dat een bovenmatige vergoeding is verstrekt. In voorkomende (niet voorziene) gevallen zal voor de eerste 59 reizen via eindheffing (voor rekening van de provincie) met de Belastingdienst worden afgerekend. Vanaf de 60^e reisdag zijn de fiscale consequenties in dat geval voor rekening van het statenlid.

In plaats van vergoeding van reiskosten kan een OV-jaarkaart 1^e of 2^e klasse worden verstrekt. Als een OV-jaarkaart is verstrekt kunnen reiskosten met openbare middelen van vervoer uiteraard niet worden gedeclareerd en worden zakelijke reiskosten met eigen middelen van vervoer alleen bij hoge uitzondering vergoed, als reizen met het openbaar vervoer niet of slechts met aanzienlijk tijdverlies zijn te maken.

Voor statenleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de verstrekte vergoedingen bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord. De reiskosten kunnen binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten worden opgevoerd.

Als een OV-jaarkaart is verstrekt geldt niet de forfaitaire bijtelling maar zal de kaart naar de waarde in het economische verkeer bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en kan alleen dat deel van de reiskosten dat betrekking heeft op het statenlidmaatschap, als aftrekbare beroepskosten worden opgevoerd.

Verblijfkosten statenleden

De grondslag hiervoor is te vinden in de Provinciewet. De vergoeding kan worden toegekend als het statenlid een staten- of commissievergadering bijwoont maar ook ingeval van dienstreizen. Voor dienstreizen gelden de bedragen als genoemd in de Regeling rechtspositie gedeputeerden, welke regeling gebaseerd is op artikel 18 en 19 van het Rechtspositiebesluit gedeputeerden.

Een vergoeding of verstrekking van maximaal 80 maaltijden per kalenderjaar is onbelast als de vergoeding of verstrekking een meer dan bijkomstig zakelijk karakter heeft. Daarvan is niet zonder meer sprake bij deelname aan staten- en commissievergaderingen, maar wel bij tot in de avond doorlopende vergaderingen waardoor men niet op de gewone tijd kan eten, alsmede tijdens dienstreizen. Voor zover het aantal maaltijden per kalenderjaar meer dan 80 is (vergoedingen en verstrekkingen samen), moet een normbedrag bij het loon worden geteld. Als de vergoeding of verstrekking gedeeltelijk tot het loon moet worden gerekend kan eindheffing plaatsvinden op basis van het tabeltarief. Als het zakelijk karakter van niet meer dan bijkomstig belang is moet de vergoeding of de waarde in het economisch verkeer van de verstrekking tot het loon worden gerekend.

Bij verstrekkingen in de vorm van maaltijden in bedrijfskantines met een privé-karakter wordt de waarde van een kantinemaaltijd vastgesteld op een forfaitair

bedrag. Als de maaltijd in de bedrijfskantine een meer dan bijkomstig zakelijk karakter heeft, geldt de hoofdregel. De vergoeding of verstrekking van maximaal 80 maaltijden per kalenderjaar is dan onbelast.

Voor statenleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het economische verkeer bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en dat de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd.

Artikelen 9 en 26 Cursus, congres, seminar of symposium

Zoals hierboven al aangegeven is deze voorziening in de bedrijfsvoering gebracht en komen de kosten rechtstreeks voor rekening van de provincie. Zij zijn in verband hiermee uit de vaste kostenvergoeding gehaald. Een onderscheid is gemaakt tussen cursussen, congressen e.d. die door of vanwege de provincie in het provinciaal belang zijn georganiseerd en cursussen, congressen e.d. waaraan het individuele statenlid in verband met de vervulling van het statenlidmaatschap op eigen initiatief deelneemt. In het laatste geval zijn er aanvullende voorwaarden gesteld (inhoudelijke informatie over de cursus of het congres en een kosten-specificatie). Hierbij moet men denken aan specifiek inhoudelijke cursussen die verband houden met de portefeuilleverdeling.

De in deze artikelen bedoelde cursussen en congressen hebben een zakelijk karakter en zijn aan te merken als beroepskosten waarvan de vergoeding c.q. verstrekking van loonbelasting is vrijgesteld. Voor statenleden en gedeputeerden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het economische verkeer bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en dat de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd.

Artikelen 10 en 27 Fax, computer en laptop

Voor de uitoefening van het statenlidmaatschap en het ambt van gedeputeerde kan om niet een computer of laptop met bijbehoren in bruikleen beschikbaar worden gesteld. De nadere voorwaarden zijn geregeld in de bruikleenovereenkomst die het statenlid of de gedeputeerde met de provincie sluit. Het model van die overeenkomst is door gedeputeerde staten vastgesteld. Zoals hierboven al aangegeven is deze voorziening in de bedrijfsvoering gebracht en komen de kosten rechtstreeks voor rekening van de provincie. Zij zijn in verband hiermee uit de vaste kostenvergoeding gehaald.

Artikelen 11 en 12 uitkering aan voormalige statenleden

Voor de duidelijkheid volgen hieronder een tweetal rekenvoorbeelden van de uitkering na aftreden als statenlid.

Voorbeeld 1:

Aftreden 1 augustus 2004.
Verrekening van inkomsten vindt plaats vanaf 1 november 2004.

De heer A. heeft tijdens zijn statenlidmaatschap namens de provincie een commissariaat vervuld bij een NV. Na zijn aftreden wordt hij op persoonlijke titel benoemd als commissaris. De vergoeding voor deze werkzaamheden ad € 200,- per maand wordt beschouwd als inkomsten in de zin van de verordening.

	Per maand
Vergoeding statenlidmaatschap (100% en peildd. 1-11-04):	€ 935,61
Uitkering na aftreden (80%):	€ 748,48
Bijverdienmarge is 20%:	€ 187,12
Inkomsten commissariaat:	€ 200,00

De bijverdienmarge wordt in het voorbeeld met € 12,88 overschreden. Dit bedrag wordt ingehouden op de uitkering. Per saldo ontvangt het ex-statenlid over deze maand (november):
€ 748,48 minus € 12,88 = € 735,60

Voorbeeld 2:

Aftreden 1 augustus 2004.
Verrekening van inkomsten vindt plaats vanaf 1 november 2004.

Mevrouw B. is op 1 april 2004, d.w.z. voor haar aftreden als statenlid, van werkgever veranderd. Deze inkomsten € 1.200,- per maand worden derhalve beschouwd als nieuwe inkomsten (ingangsdatum ligt binnen een jaar voorafgaand aan het aftreden). Verrekening met ingang van 1 november 2004. Mevrouw B. ontvangt daarbij per 1 augustus 2004 een FPU-uitkering ad € 200,- per maand. Dit zijn inkomsten die verrekend worden met ingang van 1 november.

	Per maand
Vergoeding statenlidmaatschap (100% en peildd. 1-11-04):	€ 935,61
Uitkering na aftreden (80%):	€ 748,48
Bijverdienmarge is 20%:	€ 187,12

Inkomsten:
Inkomsten (loon): € 1.200,-
FPU : € 200,-
Totaal : € 1.400,- minus € 187,12 (bijverdienmarge) = € 1.212,88 Kortingsbedrag

Aangezien het te korten bedrag € 1.212,88 de uitkering van € 748,48 overschrijdt, ontvangt mevrouw B. in de maand november geen uitkering (het bedrag is nihil).

Artikel 21, 21 a en 22 Reiskosten woon-werkverkeer en zakelijke reiskosten

Voor gedeputeerden met een enkele reisafstand tussen woning en werk van meer dan 10 kilometer is in artikel 21 een belastingvrije vergoeding voor het woon-werkverkeer geregeld die overeenkomt met het bedrag als

genoemd in de Regeling rechtspositie gedeputeerden, welke Regeling gebaseerd is op artikel 18 en 19 van het Rechtspositiebesluit gedeputeerden. In plaats daarvan kan de gedeputeerde ook een OV-jaarkaart 1^e of 2^e klasse worden verstrekt. Voor gedeputeerden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de vergoedingen bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en dat de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd.

In artikel 21a is in verband met een wijziging in het Rechtspositiebesluit van gedeputeerden een vergoeding van reis- en pensionkosten en een vergoeding van verhuiskosten opgenomen. Deze wijziging vloeit voort uit de Wet dualisering provinciebestuur. De vergoedingen zijn bedoeld voor gedeputeerden, die bij hun benoeming nog niet over woonruimte in de provincie beschikken. Ingevolge artikel 22 worden zakelijke reiskosten (dienstreizen), indien gemaakt met het openbaar vervoer of met een (trein)taxi, volledig vergoed (mits in redelijkheid gemaakt) en indien gemaakt met eigen middelen van vervoer volgens de bedragen als genoemd in de Regeling rechtspositie gedeputeerden.

Met dienstreizen worden bedoeld reizen gemaakt voor de uitoefening van de functie van gedeputeerde waarbij de vergoeding voor het gebruik van de eigen personenauto een bedrag van € 0,28 per afgelegde kilometer bedraagt. Overeenkomstig de Wet inkomstenbelasting is € 0,18 hiervan onbelast. De resterende € 0,10 kan voor belastingheffing in aanmerking komen. Als een OV-jaarkaart is verstrekt zijn er uiteraard geen reiskosten met openbare middelen van vervoer te declareren. Zakelijke reiskosten met eigen middelen van vervoer worden in dat geval alleen bij hoge uitzondering vergoed, als met het openbaar vervoer niet of slechts met aanzienlijk tijdverlies kan worden gereisd.

Artikel 23 Dienstauto

Als onderdeel van de bedrijfsvoering kan de provincie een dienstauto voor zakelijk gebruik beschikbaar stellen aan gedeputeerden. De dienstauto kan ook voor het woon-werkverkeer worden gebruikt. In dat geval vindt wel een korting plaats op de tegemoetkoming in de reiskosten woon-werk. Die korting vindt in dat geval ook plaats als een OV-jaarkaart is verstrekt. De dienstauto kan ook worden gebruikt voor de vervulling van een nevenfunctie. De eventueel uit hoofde van die nevenfunctie ontvangen vergoeding van reiskosten ter zake wordt in dat geval in de provinciale kas gestort. Tenslotte kan de gedeputeerde de dienstauto gebruiken om redenen van efficiency en persoonlijke veiligheid, indien een reis naar een privé-afpraak gecombineerd wordt met een dienstreis, een reis in het kader van het woon-werkverkeer en een reis ten behoeve van een nevenfunctie.

Sinds 1 januari 2002 worden de woon-werkkilometers in de dienstauto tot de privé-kilometers gerekend als de woon-werkafstand (enkele reis) niet meer dan 10 kilometer of meer dan 30 kilometer bedraagt. Bij een woon-werkafstand (enkele reis) boven de 30 kilometer worden uitsluitend de kilometers boven de 30 voor privé-doeleinden aangemerkt. De staffel voor de bijtelling bij het inkomen van de cataloguswaarde van de dienstauto i.v.m. de gereden privé-kilometers (in casu de als privé-kilometers aangemerkte woon-werkkilometers) is sinds 1 januari 2002 als volgt:

- tot 501 privé-kilometers: geen bijtelling;
- 501 tot 3.001: bijtelling 10%;
- 3.001 tot 6.001: bijtelling 15%;
- 6.001 tot en met 8.000: bijtelling 20%;
- meer dan 8.000 privé-kilometers: bijtelling van 25% van de cataloguswaarde.

De compensatie van de extra belastingheffing wegens gebruik van de dienstauto voor woon-werkverkeer, voor commissarissen, burgemeesters en wethouders is gepubliceerd in het Staatsblad van 10 september 2002, nummer 458.

Dit wijzigingsbesluit maakt compensatie door provincies en gemeenten van de hieruit voortvloeiende belastingheffing mogelijk. Hiervoor is het bijhouden van een kilometerregistratie een vereiste. Aan de hand van deze administratie wordt inzichtelijk hoeveel kilometers woon-werkverkeer als privé kilometers aangemerkt moeten worden aangemerkt.

Bovenvermeld percentage, de cataloguswaarde van de dienstauto en het geldende percentage inkomstenbelasting bepalen gezamenlijk de hoogte van de vergoeding. De vergoeding wordt berekend aan de hand van de volgende formule:

$$C \times V \times T \times 100 / (100 - T) = \text{vergoeding}$$

In deze formule is:

- C de catalogusprijs van dienstauto, met inbegrip van omzetbelasting en de belasting van personenauto's en motorrijwielen (BPM);
- V het percentage van de cataloguswaarde van de dienstauto dat, op grond van artikel 3.20 van de Wet inkomstenbelasting 2001, vierde lid, bij het belastbaar inkomen geteld moet worden wegens als privé aangemerkte kilometers woon-werkverkeer;
- T het geldende inkomstenbelastingpercentage volgens artikel 2.10 van de Wet inkomstenbelasting 2001.

Artikelen 8, 25 en 34 Buitenlandse dienstreis

Bij buitenlandse dienstreizen in het provinciaal belang kunnen de gedeputeerde de noodzakelijke en redelijkerwijs gemaakte werkelijke reis- en verblijfkosten worden vergoed. De tarieven in de Regeling rechtspositie gedeputeerden van 20 februari 2004 zijn daarbij richtsnoer (artikel 25).

Voor degenen die niet hebben geopteerd voor de loon-

belasting geldt dat de vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het economische verkeer bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en dat de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd.

Artikel 28 mobiele telefoon

Als onderdeel van de bedrijfsvoering kan de gedeputeerde voor overwegend zakelijk gebruik (90% of meer) belastingvrij een mobiele telefoon als 2^e telefoon om niet ter beschikking worden gesteld. De abonnementskosten en de (zakelijke) gesprekskosten komen dan voor rekening van de provincie. De nadere voorwaarden zijn geregeld in de bruikleenovereenkomst die de gedeputeerde met de provincie sluit. Het model van die overeenkomst is door gedeputeerde staten vastgesteld.

De mobiele telefoon kan mede voor privé-doeleinden worden gebruikt. In dat geval komen ook de privé-gesprekskosten voor rekening van de provincie. Als het privé-gebruik meer dan 10% is vindt er een fiscale bijtelling plaats. Daarvoor geldt een forfaitair bedrag van € 22,69 per maand. Dit forfaitaire bedrag wordt ingehouden op de bezoldiging van de gedeputeerde zodat er geen fiscale bijtelling hoeft plaats te vinden. De fiscale regeling geldt alleen als de waarde in het economisch verkeer van het privé-gebruik van de mobiele telefoon niet meer is dan € 454,- op jaarbasis. Is dat wel het geval dan moet het werkelijke privé-voordeel tot het loon worden gerekend.

In de toelichting op artikel 18 is al ingegaan op de korting (7%) op de vaste onkostenvergoeding bij beschikbaarstelling van een mobiele telefoon.

Artikel 32 vergoeding voor het bijwonen van commissievergaderingen

In dit artikel is het presentiegeld voor leden van provinciale commissies geregeld. Deze bepaling geldt niet voor statenleden en gedeputeerden die in de commissie zitten. Hun vergoeding is immers al geregeld in de rechtspositiebesluiten en elders in deze verordening. Uitgezonderd zijn verder onder meer ambtenaren en bestuurders die in die hoedanigheid in de commissie zitting hebben. Uitgezonderd zijn tenslotte vertegenwoordigers van belangengroepen e.d. tenzij hun lidmaatschap tevens in belangrijke mate het provinciaal belang dient. De hoogte van het presentiegeld wordt bij provinciale verordening bepaald.

Wel is in het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden het maximale bedrag van de vergoeding voor de werkzaamheden aangegeven. In artikel 32, eerste lid, is de hoogte van de vergoeding bepaald op het maximale bedrag. Het bedrag van het presentiegeld is geïndexeerd. Het wordt jaarlijks per 1 januari herzien aan de hand van het indexcijfer CAO lonen overheid voor volwassenen, inclusief bijzondere beloningen. Hiervoor is in de provincie geen nadere besluitvorming nodig omdat het bedrag van het presentiegeld is gekoppeld aan het maximumbedrag dat de minister van BZK

jaarlijks bijstelt. Het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden biedt de mogelijkheid om in de provinciale verordening te regelen dat in bepaalde gevallen een hoger bedrag aan presentiegeld wordt toegekend dan het eerder bedoelde maximumbedrag. Dat is geregeld in artikel 32, derde lid.

In artikel 32, vijfde lid, is de vergoeding voor werkzaamheden en de reiskostenvergoeding voor duo-leden statencommissies geregeld. Het gaat om commissieleden in de zin van artikel 4 van het Reglement van orde voor de vergaderingen en andere werkzaamheden van provinciale statencommissies Noord-Holland 2003. Deze duo-commissieleden kunnen tevens deelnemen aan dienstreizen.

Artikelen 35 ^{t/m} 38 De procedure van declaratie

In artikel 35 zijn de drie wijzen van betaling aangegeven. In de artikelen 36 ^{t/m} 38 is vervolgens aangegeven in welke gevallen welke betalingswijze aan de orde is en welke procedurevoorschriften in achtgenomen moeten worden.

Declaratie van vooruitbetaalde kosten

Daarbij gaat het om vergoeding van de volgende kosten:

- reis- en verblijfkosten van statenleden;
- zakelijke reis- en verblijfkosten van gedeputeerden;
- reis- en verblijfkosten bij buitenlandse dienstreizen van gedeputeerden;
- reis- en verblijfkosten van leden van provinciale commissies;
- de kosten van noodzakelijke kinderopvang.

Rechtstreekse facturering bij de provincie

Rekeningen kunnen rechtstreeks bij de provincie in rekening worden gebracht in de volgende gevallen:

- deelname aan cursussen, congressen, seminars en symposia door statenleden en gedeputeerden;
- zakelijke reis- en verblijfkosten van gedeputeerden;
- reis- en verblijfkosten bij buitenlandse dienstreizen van gedeputeerden.

Gebruik creditcard

Aan gedeputeerden kan onder voorwaarden een creditcard beschikbaar worden gesteld voor functionele uitgaven ten laste van de provincie. Gebruik van creditcards is mogelijk in de volgende gevallen:

- zakelijke reis- en verblijfkosten van gedeputeerden;
- reis- en verblijfkosten bij buitenlandse dienstreizen van gedeputeerden.

Haarlem, 22 november 2004.

Provinciale staten voornoemd,

H.C.J.L. Borghouts, voorzitter.

mw. C.A. Peters, secretaris.

Uitgegeven op 4 februari 2005.

Namens Gedeputeerde Staten van Noord-Holland.

A. van Hoorik,
hoofd bureau Juridische Zaken.